

Den 3:e september publicerades lärarförbundets ranking över bästa skolkommun, och hör och häpna: Det är inte vi!

Ljusnarsberg är sist.

Igen.

För tredje året i rad.

Plats 290 av 290 möjliga.

Våra barn har några av de sämsta skolresultaten i hela landet.

Det är inte utan att man undrar om man har gett upp. Jag har hört flera säga att man gör ju så gott man kan. Ofta får man höra att föräldrarna inte är tillräckligt engagerade. Eller att det helt enkelt är barnen det är fel på. De är väl helt enkelt obildbara. Men inte så att de skulle behöva extra stöd eller så. De har bara fel attityd.

Sen får man höra att de föräldrar som är engagerade flyttar sina barn till andra kommuner. Dåligt av dem. Då får ju kommunen betala någon annan för att göra det jobb som kommunen uppenbarligen misslyckas med. Konstigt nog går det bättre för de felaktiga barnen i andra skolor.

Nej, jag är ledsen, men jag tror inte på det. Jag tror inte att det inte är möjligt att ens hjälpa alla barn upp till godkänt-nivån. Det är så många skolor som klarar det så mycket bättre, oavsett elevernas etniska eller sociala bakgrund. Det är inte heller föräldrarnas jobb att motivera barnen att lära sig.

Jag säger inte att det är fel på lärarna, det kan inte vara fel på alla lärare lika lite som det är fel på alla elever. Men att tre år i rad ligga sist, det kan inte vara en slump. Något är allvarligt fel och vet man inte vad det är, då är det kanske dags att man tar reda på det.

Om en verksamhet kollapsar på det här sättet krävs något mer än att bara köra på och hoppas att det blir bättre. Det krävs insatser på ledningsnivå, kanske en extern konsult som analyserar vad det är som går åt helvete och rekommenderar åtgärder. Nån som vet något om vad som funkar.

Att kommunpolitiker ("amatörer" som Jan Björklund sa) ska sitta och fatta beslut om skolan är egentligen helnlipprigt. Trots det kommer de flesta förmodligen inte rösta för att förstatliga skolan. De kommer inte ens att rösta för att byta majoritet i kommunen. Istället kommer de sitta på sin kammare och muttra om "svikare", osolidariska människor som sätter sina egna barns framtid före kommunens ekonomi.

"Ditt barn blir nog inte skadat av att gå i vår skola" har jag fått höra. Är det ambitionsnivån? Ska jag vara nöjd om mitt barn inte blir skadat? Att barn inte blir godkända i högstadiet, och skickas ut i ett samhälle där de varken kan studera vidare eller få jobb, skickas ut till permanent utanförskap och bidragsberoende, är inte det att bli skadad?

Nej, politikernas insats för skolan i den här kommunen är ett monumentalt misslyckande.

Framtiden ser dystert ut om det får fortsätta så här, inte bara för barnen i kommunen, utan för kommunen som helhet.

Eller för att citera Gert Stark (S) "Vi har flera förslag på insatser i skolan men exakt hur dessa förslag ser ut berättar jag inte ännu."

Det här vill vi i Folkpartiet Ljusnarsberg:

Satsa på barn och ungdomar

- Bättre samarbete med Löa friskola och Ludvika kommun.
- Avsätt extra medel för språkutveckling i förskolan.
- Inför läsa-skriva-räkna garanti för alla barn.
- Skolan skall vara avgiftsfri. Frukt ska tillhandahållas av skolan, inte föräldrarna.
- Bygg den nya idrottshallen.

Ta hand om våra äldre

- Tillsätt en äldreombudsman som bevakar äldres rättigheter.
- Inför LOV – Lagen om valfrihetssystem.
- Utveckla Treskillingen till ett trygghetsboende.

Håll kommunen levande

- Ta ett aktivt ansvar för samordning av flyktingmottagning.
- Utveckla receptionen i kommunhuset till en samlad entré till all kommunal service.
- Utveckla Folkets Hus till ett föreningscenter.

Skapa trygghet åt alla

- Vidareutveckla poliskontoret i kommunhuset.
- Sträva efter att bemanna vårdcentralen med fast personal.

Det behövs fler liberaler i kommunfullmäktige.

I Folkpartiet har vi viljan att förändra och vågar se nya lösningar.

En röst på oss är en röst för förändring i rätt riktning!

